

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning, og derefter går jeg videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige tak for, at det endelig lykkedes at få hr. Ove Fich på banen med holdninger på det her område, og så sige, at det kan da godt være, at hr. Ove Fich i sin terminologi har de folkelige bevægelser, som omhandler EU-spørgsmålet, på samme linje som LO, Dansk Industri osv. Det kan godt være, men forskellen er dog – og det må hr. Ove Fich og Socialdemokratiet da også erkende – at de folkelige bevægelser rent faktisk har stillet op til valg til Europa-Parlamentet og har bevist, at de har en del af den danske befolkning med sig i deres EU-synspunkter.

Derfor var det da naturligt at inddrage de bevægelser i udarbejdelsen af et dansk oplæg til en regeringskonference. Det synes jeg er helt naturligt at gøre på lige fod med de partier, der er repræsenteret i Folketinget, og jeg kan forstå, at jeg dér er helt uenig med hr. Ove Fich. Jeg må så bare sige, at hr. Ove Fich tillader sig alligevel den frækhed at angribe dem, selv om de altså ikke har haft mulighed for at påvirke det danske forhandlingsoplæg i de forhandlinger, der har været herinde i huset. Det kan vi jo så bare tage til efterretning.

Så siger hr. Ove Fich med hensyn til det dagsordensforslag, som Dansk Folkeparti har stillet her under debatten, at det ikke rigtig har nogen relevans, for hr. Ove Fich siger, at det jo er ligegyldigt, om vi får en afstemning før eller efter den danske regerings tiltrædelse af resultatet på regeringskonferencen. Nej, det er det lige præcis ikke. Det er helt afgørende, at vi får en vejledende folkeafstemning om det, der ser ud til at blive resultatet, inden forhandlingerne formelt sluttes. For hvad er alternativet?

Det er, at forhandlingerne er sluttet, at regeringerne har tiltrådt, at der bare bliver ratifikationsprocedurer i de enkelte lande, og at vi her fra dansk side så skal høre den dér med, at vi kan sige ja eller nej, og siger vi nej, så bliver vi smidt ud. Hvis vi har en vejledende folkeafstemning inden og siger nej, har vi muligheden for at sige, at forhandlingerne ikke er formelt afsluttet, så kan vi stadig væk gå til de andre lande og sige, at vi må genåbne forhandlingerne, vi må fortsætte vejen frem.

Det er det, der er forskellen, og det er også derfor, dagsordensforslaget siger, at det er på regeringens initiativ, det skal ske, for regeringen skal selvfølgelig tage initiativ til at meddele de andre lande, at det er denne procedure, vi ønsker for afslutningsfasen omkring regeringskonferencen.

Kent Kirk (KF):

Vi er i Det Konservative Folkeparti glade for, at regeringskonferencen nu er kommet i gang. Det er måske på et lidt lovligt tidligt tidspunkt, vi har denne forespørgselsdebat, for det er begrænset, hvor mange ting man har fået diskuteret på regeringskonferencen. Men vi håber meget på, at efterhånden som regeringskonferencen skrider frem, vil vi her i Folketinget begynde at forholde os til den europæiske dagsorden og ikke trave rundt i alle de emner, som vi har gjort hidtil, hvor vi kender alle partiernes positioner, og der ikke kommer noget som helst nyt frem.

For Det Konservative Folkeparti er der to gode grunde til, at vi har denne her regeringskonference. Den ene er, at vi i henhold til Maastricht-Traktaten skal finde en afklaring af, hvordan det forsvarspolitiske samarbejde skal udvikles. Og den anden, og det er såmænd den vigtigste, er, at vi skal have tilrettelagt EU-samarbejdet på en sådan måde, at det er realistisk at lave en udvidelse af EU.

Vi har helt klart det sigte med EU-samarbejdet, at EU skal være den stabiliserende og den fredsskabende kraft i Europa, og vi ser udvidelsen af EU som den bedste mulighed for at sikre freden og stabilisere udviklingen i hele Europa. I virkeligheden er det formentlig det største sikkerhedspolitiske skridt, vi kan tage inden for EU-samarbejdet.

Vi er selvfølgelig også meget opmærksomme på, at udvidelsen stiller krav og stiller krav til vores egen måde at organisere EU-samarbejdet på, så det kan blive funktionsdygtigt. Derfor er vi parate til at arbejde på at få defineret, hvad det er for nogle områder, EU skal beskæftige sig med, og hvad er det for nogle områder, hvert enkelt land selv skal klare. Det finder vi er meget, meget vigtigt at regeringskonferencen definerer. Vi ønsker på den ene side et mindre, men bedre EU, hvad sagerne angår, og på den anden side et større EU. Det er hele formålet for os med denne her konference.

Derfor tror vi, det er afgørende vigtigt, at vi får defineret, hvad det er for nogle sager, der falder ind under nærhedsprincippet. Og der ser